בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני כבוד השופטת הבכירה רחל ברקאי **2 יוני 2021**

ת"צ 66921-01-20 בן דוד נ' כל בו חצי חינם בע"מ ואח'

מספר בקשה:8

<u>המבקש/התובע:</u> **עמרי בן דוד**
ע"י ב"כ עוה"ד מאור בן דוד

נגד

<u>המשיבות/הנתבעות:</u> **1. כל בו חצי חינם בע"מ**
2. תוצרת חקלאית מובחרת בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד נופר טל

<u>פסק דין</u>

1. מונחת בפני בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "**החוק**").

2. ביום 28.01.2020 הגיש המבקש, עמרי בן דוד (להלן: "**המבקש**"), בקשה לאישור תובענה כייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**") כנגד המשיבות, המפעילות רשת מרכולים הידועה בשם "כל בו חצי חינם", במרכזה הטענה, כי המשיבות מחייבות את לקוחותיהן ביתר כאשר הן גובות תשלום עבור משקל האריזה במכירת מוצרים כגון עוף ובשר שנארזים מראש, ובפיצוחים, חמוצים ואוכל מוכן שנמכרים במשקל ונארזים במקום, כך שהלקוח משלם על משקל האריזה כמחיר המוצר שנמכר בו, הכל כמפורט בהרחבה בבקשת האישור. בתוך כך נטען, כי לגבי מוצרים כמו אוכל מוכן, חמוצים ופיצוחים מצוין במפורש על גבי התווית המודבקת על המוצר כי משקל האריזה הופחת, אך בפועל הדבר לא נעשה או נעשה באופן חלקי בלבד.

התנהלות זו מצד המשיבות יש בה, לטענת המבקש, משום הטעיית הלקוחות בניגוד להוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"), וכן הפרת חובת הגילוי שבסעיף 4 לחוק הגנת הצרכן ושל הוראות סעיפים 11 ו-20 לחוק המכר, תשכ"ח-1968. עוד נטען, כי התנהלות המשיבות עולה לכדי הפרת חוק עשיית עושר שלא במשפט תשל"ט-1971, חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 לרבות עילת ההטעיה שבו ודרישת תום הלב המצויה בו, פקודת הנזיקין לרבות עוולת הרשלנות ועוולת החובה החקוקה, תקנה 5 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון), 1935 וכן סעיף 2 לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט- 1998 והתקן הישראלי 1145.

3. המבקש טען, כי נגרם לו נזק ממוני בסך של 4 ₪, ועתר בנוסף לתשלום פיצוי בגין נזקים לא ממוניים בסך של 10 ₪ בגין השחתת משאבים לריק, אי נוחות, עוגמת נפש, פגיעה באוטונומיה וכו'.
המבקש העמיד את סכום התובענה על סך של 3 מיליון ₪, אך ציין כי אין בידיו את נתוני המכירות של המוצרים המפורטים בבקשת האישור, וביקש כי לאחר מסירת הנתונים תישמר לו הזכות לתקן את סכום התביעה בהתאם לנתונים.
לצד זאת, עתר המבקש לחייב את המשיבות לקיים את הוראות הדין הרלוונטיות בעניין אי חיוב בגין אריזות פלסטיק של מוצרים שונים.

4. עוד בטרם הוגש כתב התשובה מטעם המשיבות, ובטרם נערך דיון, פנו הן אל המבקש ובא כוחו והציגו בפניהם את טענותיהם, כדלקמן:
   א. הכשלים הנטענים בבקשת האישור הינם מצומצמים ואינם עולים לכדי הפרה המצדיקה הליך ייצוגי, מה גם שלא קיימת התעשרות שלא כדין שכן המשיבות משלמות לספקים מחיר מלא על אריזות הפלסטיק.
   ב. לגבי הליקוי הנטען ביחס למוצרי הבשר והעוף - נטען כי הליקוי נבע מהחלפת משקלים גורפת בסניפי המשיבות בתחילת ינואר 2020 למשקלים "חכמים", האמורים להפחית באופן אוטומטי את משקל האריזה, אלא שבטעות לא עודכן בגין כל מוצר משקל האריזה לקיזוז אוטומטי.
   נטען, כי ליקוי זה תוקן, והמשיבות, שהציגו בפני המבקש ובא כוחו את היקף הגבייה שלא כדין, הביעו נכונות להשיב את מלוא הסכומים שנגבו בגין האריזות.
   משכך, טוענות המשיבות, כי בקשת האישור מיצתה את עצמה.
   ג. לגבי הטענות הקשורות לאוכל המוכן, פיצוחים וחמוצים, הרי שמדובר לכל היות בטעויות אנוש נקודתיות ולא בהפרה שיטתית או מכוונת, ובכל מקרה קיים קושי להוכיח את קיומו של קשר סיבתי בין האירועים הנטענים לבין קיומו של נזק או התעשרות כנטען וכן לא יהיה ניתן להתחקות אחר המקרים האמורים.

5. לאור נכונות המשיבות לתקן את הליקויים, ליתן פיצוי בגין הנזקים שנגרמו ולייצר מנגנונים שימנעו את הישנות התקלות עליהן הצביע המבקש בבקשת האישור, ולאחר שהוצגו בפני המבקש ובא כוחו הנתונים שנדרשו על ידם, ותוך שקלול הסיכויים והסיכונים הכרוכים בניהול ההליך הייצוגי, הגיעו הצדדים להסדר פשרה, שאת אישורו מבוקש במסגרת הבקשה שבפניי, ועיקריו יפורטו להלן.

<u>מתווה הפשרה</u>

6. הצדדים הסכימו, כי לצורך הסדר הפשרה, התביעה תאושר כייצוגית, וכי הקבוצה תוגדר כדלקמן: **"כלל לקוחות המשיבות שרכשו ממוצרי בשר ועוף, קפואים ארוזים מראש וכן אוכל ביתי, פיצוחים וחמוצים וחויבו בתשלום עבור אריזת המוצר ובכללם צרכנים אשר רכשו מוצרי עוף ובשר ארוזים מראש, אשר לא סומנו כדין בשבע השנים שקדמו להגשת בקשת האישור ועדן למתן פסק הדין"**.

1. בגין נזקי העבר, התחייבו המשיבות ליתן פיצוי בדרך של הטבות בגין רכישות עתידיות, שלא יפחת מסך של 495,000 ₪, כדלקמן:
   א. כל לקוח שירכוש מוצר בשר או עוף קפוא ארוז מראש בקניה שסכומה הכולל מעל 15 ₪ - יזכה להנחה של 10 ₪ בחשבון הסופי.
   ב. כל לקוח שירכוש מוצר אוכל מוכן, פיצוחים או חמוצים הנמכרים בתפזורת ולפי משקל בסניפי המשיבות, בקנייה שסכומה הכולל מעל 15 ₪ - יזכה להנחה של 5 ₪ בחשבון הסופי.
   ג. הנחות יינתנו בתוך 60 יום ממועד פסק הדין שיאשר את הסדר הפשרה.
   ד. ההנחה תינתן באופן שבו ברגע שיוקלד בקופה ברקוד של אחד המוצרים הרלוונטיים תופיע בחשבון ההנחה.
   ה. ההנחה לא תוצג כמבצע ולא תפורסם אלא תופיע בקבלה בגין הקנייה בלבד מבלי שהדבר ידרוש מהלקוח כל פעולה אקטיבית.
   ו. החל ממועד תחילת ההנחות, תוצב בקופה הראשית הודעה המיידעת על ההנחות בסעיפים א ו-ב לעיל הניתנות במסגרת הסדר פשרה בת"צ 66921-01-20.
   ז. ההנחות תינתנה ברציפות ועד שהפיצוי ימוצה במלואה.
   ח. בחלוף 90 יום מתחילת מתן ההנחות יגישו המשיבות הודעת עדכון לבית המשפט, בצירוף תצהיר מטעם רואה החשבון של המשיבות, שיכלול עדכון לגבי סך שווי ההנחות שניתנו. עדכון דומה יינתן כל 3 חודשים עד למיצוי ההטבה, כאשר אם בחלוף שנה לא ימוצה הפיצוי במלואו - תועבר היתרה שנותרה כתרומה לקרן שהוקמה מכוח החוק.

2. המשיבות הצהירו, כי תוכנת המשקלים החכמים עודכנה כך שמשקל האריזות מקוזז באופן אוטומטי וכי בהקשר זה הליקוי תוקן.

3. הצדדים הסכימו על מנגנונים להסדרה עתידית ולמניעת הישנות התקלות שפורטו בבקשת האישור, כאשר המשיבות הוציאו נוהל בכתב לפיו בעת החלפת משקלים בעתיד עובד הסניף יוודא כי משקלי האריזות עודכנו וכי מבוצע קיזוז כדין; כמו כן הנחו המשיבות בכתב את מנהלי הסניפים לחדד נהלים ולוודא כי המוכרנים מפחיתים את משקל האריזה ממשקלי המוצרים הרלוונטיים לבקשת האישור. בנוסף, התחייבו המשיבות להקפיד שעל גבי אריזות מוצרי הבשר

והעוף הקפואים הארוזים מראש יסומן משקל נטו של המוצר ללא אריזה ומחיר כולל בקיזוז האריזה, וכן הפיצו עדכון נהלים בכתב וקיימו הדרכה מתאימה למנהלי הסניפים בעקבות בקשת אישור.

4. הצדדים הסכימו, כי קיום ההתחייבויות שלקחו על עצמן המשיבות במסגרת הסדר הפשרה יחשב לסעד מלא וסופי ביחס לכל הטענות והתביעות של המבקש וחברי הקבוצה הנזכרות בבקשת האישור ובכתב התביעה. עוד הסכימו, כי בכפוף לאישור וביצוע הסדר הפשרה, מוותרים המבקשים וחברי הקבוצה, שלא מסרו הודעת פרישה, על כל טענה ו/או תביעה ו/או זכות בכל הקשור לתביעה ולבקשת האישור ויתור סופי ומוחלט.

5. הצדדים ביקשו מבית המשפט שלא למנות בודק משמדובר בהסדר בעל פרטים ברורים ומנגנון פיצוי פשוט שלא דורש מומחיות מיוחדת לשם בדיקתו, וכולל הגשת תצהיר של גורם מוסמך לשם יישומו. מנגד, טענו, כי מינוי בודק יסרבל את הדיון, יעכבו וישיתו הוצאות מיותרות על הצדדים וכל זאת, כאשר לא ברור איזו תועלת תושג באמצעות מינויו של בודק.

6. הצדדים המליצו, כי יאושר תשלום גמול למבקש בסך של 20,000 ₪ וכן שכר טרחה לבא כוחו בסך של 105,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין, כאשר סכומים אלו ישולמו תוך 30 יום ממועד פסק הדין.
הצדדים סבורים כי סכומים אלו עולים בקנה אחד עם הוראות הדין והפסיקה באשר לפסיקת גמול ושכ"ט בהליכים ייצוגיים, והביאו בחשבון את ההשקעה הרבה של המבקש ובא כוחו, הסיכונים שנטלו על עצמם והתועלת הרבה לחברי הקבוצה הן בפיצוי לעבר והן בהסדרה עתידית ובהוצאת נהלים שיבטיחו מניעת הישנות המקרים המפורטים בבקשת האישור.

7. בעניין תשלום האגרה, ביקשו הצדדים, כי בית המשפט יתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה, תוך שציינו, כי הוכר בפסיקה כי הגעה להסדר פשרה בשלב מוקדם של ההליך מהווה "טעם מיוחד" למתן הפטור. הצדדים ציינו, כי ככל שלא יינתן הפטור תישאנה המשיבות בתשלום החלק השני של האגרה.

8. לאור כל האמור, סבורים הצדדים, כי ההסדר המוצע ראוי וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת, ומבקשים לאשרו.

9. ביום 15.3.21, כנדרש בסעיפים 18 ו-19 לחוק, הוריתי על פרסום הודעה בעיתונות בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה. בהודעה פורטו עיקרי ההסדר והוגשה הקבוצה, וכן צוין בה, בין השאר, כי בתוך 45 ימים ממועד הפרסום רשאים חברי הקבוצה להגיש התנגדויות להסדר

או לבקש רשות לצאת מן הקבוצה. כן הוריתי לשלוח העתק הבקשה ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט.

10. התנגדויות להסדר לא התקבלו, ואולם התקבלה עמדת היועמ"ש, שאומנם לא התנגד להסדר, אך הביע מספר הערות ביחס להסדר המוצע, כפי שיפורט להלן.

<u>עמדת היועץ המשפטי לממשלה ותגובת הצדדים</u>

11. ביום 06.05.2021 הוגשה עמדת היועמ"ש והגורמים המקצועיים ברשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן, אשר לא התנגדו להסדר המוצע, אך ביקשו להביע מספר הערות כדלקמן:

א. מועד תשלום שכר הטרחה - לעמדת היועמ"ש ראוי להורות על תשלום בפעימות של שכה"ט, תחת תשלום מלוא שכה"ט בסמוך למתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה, וזאת בכדי לוודא פיקוח על ביצוע הסדר הפשרה, כמתחייב מהוראות החוק והפסיקה. משכך הומלץ כי מחצית משכה"ט ישולם רק לאחר ביצוע הסדר הפשרה.

ב. פטור מחלקה השני של האגרה - לעמדת היועמ"ש, על פי סעיף 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן: "**תקנות האגרות**"), בתובענה ייצוגית המסתיימת בהסדר פשרה יישא המשיב בתשלום חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש בגין התשלום עבור החלק הראשון, זאת אלא אם בית המשפט מצא כי קיימים טעמים מיוחדים שיירשמו המצדיקים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. לעמדת היועמ"ש, במקרה דנן לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים מתן פטור, ואין בהגעה להסדר בשלב מקדמי כדי להוות טעם מיוחד, שאם היה כך היה מצוין הדבר במפורש בתקנות. נטען, כי יש להקפיד בקביעה מהו "טעם מיוחד" המצדיק מתן פטור מאגרה, וזאת במיוחד נוכח התכליות שבבסיס קביעת האגרות בהליכים ייצוגיים בדמות מניעת הליכי סרק וכיסוי חלק מעלויות ההליך, שאחרת החריג יהפוך לכלל ותכלית התקנות לא תקוים. לעמדת היועמ"ש, "טעם מיוחד" צריך שיהיה בעל משקל מיוחד, דבר שלא מתקיים במקרה זה.

12. ביום 09.05.2021 הגיש המבקש התייחסותו לעמדת היועמ"ש כדלקמן:

א. מועד תשלום שכה"ט - נטען, כי בהסדר הפשרה נקבע כי 30% משכה"ט ישולם לאחר הגשת הודעת המשיבות על השלמת מתן ההטבה (סעיף 41.4 להסדר הפשרה שצורף לבקשה לאישור הסדר הפשרה), וכי רק בשגגה לא צוין הדבר כך במסגרת בקשת אישור הסדר הפשרה.

ב. בעניין מתן פטור מחלקה השני של האגרה - הותיר המבקש את הדבר לשיקול דעת בית המשפט.

13. ביום 10.05.2021 הגישו המשיבות את התייחסותן לעמדת היועמ"ש, במסגרתה עמדו גם הן על כך שהוסכם כי תשלום 30% משכה"ט ייעשה רק לאחר מתן אישור על ביצוע מלוא ההטבות על פי ההסדר. באשר לבקשה לפטור מחלקה השני של האגרה, ציינו המשיבות כי במקרים רבים דומים ניתן פטור, והותירו הדבר לשיקול דעת בית המשפט, תוך ששבו וציינו כי ככל שלא יינתן הפטור תישאנה המשיבות בתשלום החלק השני של האגרה.

<u>דיון והכרעה</u>

14. תחילה, יש לברך על כי השכילו הצדדים לקדם ההסדר כבר בשלביו הראשונים של ההליך, עוד בטרם התקיים דיון ועוד בטרם הוגשה תשובת המשיבות.
נוכח האמור, ולאחר שבחנתי את כתבי הטענות, את הבקשה לאישור הסדר הפשרה ואת עמדת היועץ המשפטי לממשלה והתגובות לה, ולאחר ששקלתי את נסיבות המקרה והוראות הדין, אני סבורה כי הסדר הפשרה "**ראוי, הוגן וסביר, בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה**", כאשר מטרת הבקשה הושגה באמצעות תיקון הליקוי שנמצא בהתנהלות המשיבות והוא חיוב הצרכן בגין משקל האריזות בעת רכישת עוף ובשר קפואים ארוזים מראש, כמו גם ניתן פיצוי בגין העבר בדמות הנחות לצרכנים אשר ירכשו את המוצרים מושא בקשת האישור והושגה הסדרה לעתיד בדרך של חידוד נהלים להבטחת מניעת הישנות המקרים. זאת ועוד, סכום הפיצוי ואופן הפיצוי בדרך של הנחות ברכישות עתידיות של המוצרים מושא בקשת האישור, בשילוב עם מנגנון המבטיח מיצוי מלוא ההטבה בדרך של מתן תרומה לקרן מקום בו בתוך שנה לא ימוצו מלוא ההטבות - מהווה פיצוי ראוי, שיינתן לחברי הקבוצה ולציבור הנוהג לרכוש את המוצרים, כמו גם דרך פיצוי ראויה בהינתן העובדה כי איתור יחידי הקבוצה אינו יעיל וישים במקרה זה.

15. לאור כל האמור, מצאתי לנכון לאשר את הסדר הפשרה כפי שהוצג על ידי הצדדים, בכפוף לתיקונים והערות באשר לאופן תשלום שכה"ט ותשלום האגרה, כפי שיפורט.

16. הצדדים ביקשו לאשר את ההסדר ללא מינוי בודק, ומצאתי לנכון להיענות לבקשה זו. במקרה דנן, ההטבות ללקוחות ניתנות לכימות פשוט, ונקבע מנגנון דיווח על מתן ההטבות בדרך של הגשת תצהיר רואה חשבון של המשיבות, ובנסיבות בהן תנאי ההסדר פשוטים וברורים וכוללים דיווח כאמור, סבורה אני כי אין להידרש למינוי בודק, שיכול אך להכביד בהוצאות מיותרות.

17. <u>גמול ושכ"ט</u> - אשר לגמול ושכר הטרחה, בהתאם לעקרונות המנחים לפסיקת גמול לתובע מייצג ושכר טרחה לבא כוח מייצג, הקבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק, ובהתאם לפסיקה הרלוונטית, אני סבורה כי הגמול למבקש ושכה"ט לבא כוחו, עליו המליצו הצדדים, הינו ראוי וסביר, תואם את האחוזים המקובלים ועולה בקנה אחד עם ההשקעה בהגשת ההליך וניהול המו"מ שהביא לתוצאות המיטיבות עם הקבוצה.

[ראו ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט** (פורסם ביום 23.5.2012); וכן ע"א 689/16 **עבדאלקאדר נסאר נ' עיר השעשועים בע"מ** (ניתן ביום 7.5.18)].

בהינתן האמור אני מאשרת תשלום גמול למבקש בסך של 20,000 ₪, ושכר טרחה לב"כ המבקש בסך של 105,000 ₪, בתוספת מע"מ כדין.

18. הצדדים הבהירו כי על פי הסדר הפשרה, הגמול למבקש ו-70% משכה"ט לבא כוחו ישולמו בתוך 30 יום ממועד מתן פסק דין זה, וכי 30% משכה"ט ישולם רק לאחר הגשת הודעת המשיבות על השלמת מתן הפיצוי (סעיף 41.4 להסדר הפשרה המוצע), וכי רק בשל טעות לא צוין הדבר כך במסגרת הבקשה לאישור הסדר הפשרה. אכן קיימת חשיבות לפיצול תשלום שכה"ט והגמול במקרים כבענייננו בהם ההטבות הניתנות במסגרת ההסדר המוצע נפרסות לאורך זמן ויש צורך בפיקוח מקרוב כי ההתחייבויות מבוצעות בפועל.
לפיכך, אני רואה לנכון להתערב באופן ביצוע התשלום ומורה, כי תשלום שכה"ט לבא כוח המבקש ותשלום הגמול למבקש יבוצע בשתי תשלומים שווים, כאשר 50% משכה"ט והגמול שאושרו ישולמו בתוך 30 יום ממועד מתן פסק דין זה, ו-50% הנותרים ישולמו לאחר מתן אישור בית המשפט, שיינתן עם הגשת הודעה מטעם המשיבות, בצירוף תצהיר רואה חשבון, על השלמת מתן ההטבות כמפורט בהסדר המוצע.

19. <u>פטור מאגרה</u> - הצדדים עתרו למתן פטור מחלקה השני של האגרה, בטענה, כי הגעה להסדר פשרה בשלב כה מוקדם של ההליך מהווה "טעם מיוחד" המצדיק את מתן הפטור המבוקש. אקדים ואומר כי לא מצאתי בעצם הגעה להסדר בשלב מוקדם של ההליך כטעם מיוחד המצדיק הענקת פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.
ככלל, בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה, אשר חובת תשלומה מעוגנת במסגרת תקנה 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז – 2007 (להלן: "**תקנות האגרות**"). ראו גם דברי כב' השופט עמית ברע"א 3640/15 Bio-**Engineering Project נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו, 12.10.15), לפיהם:

> **"... ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".**

תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, כפי שהוספה לתקנות האגרות במסגרת תקנות בתי המשפט (אגרות) (תיקון), תשע"ח-2018 (להלן: "**תיקון 2018**"), מסדירה את תשלום האגרה בנסיבות

שבו הסתיים ההליך הייצוגי בפסק דין המאשר הסדר פשרה. שאז, חלקה השני של האגרה ישולם על ידי המשיב, אשר גם ישפה את המבקש בגין חלקה הראשון של האגרה, אותו שילם המבקש.

דהיינו, מחוקק המשנה קבע, כי ברירת המחדל בעת אישור הסדר פשרה היא כי נטל תשלום האגרה הוא על המשיב. יחד עם זאת, נתן מחוקק המשנה בידי בית המשפט שיקול דעת לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה, "**מטעמים מיוחדים שירשמו**". על פי דברי ההסבר של תקנות אלו ונוכח התכלית שבבסיס קביעת האגרות בהליכים יצוגיים והיא מניעת הליכי סרק וכיסוי חלק מעלויות ההליך, יש להקפיד בקביעה מהו "טעם מיוחד" אשר יצדיק הענקת הפטור, שאחרת החריג יהפוך לכלל ותכלית התקנות לא תקוים.

לדידי, במקרה דנן לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים מתן פטור מתשלום אגרה, ואין בהגעה להסדר בשלב מקדמי כדי להוות טעם מיוחד.

לו סבר מחוקק המשנה, כי הסדר בשלב מוקדם של ההליך מצדיק הענקת פטור או הנחה מתשלום אגרה, היה מונה זאת במסגרת רשימת הפטורים הקבועה, בדומה לפטור מאגרה הניתן בתביעות אזרחיות כמפורט בסעיף 6 לתקנות האגרות. (למשל הסדר בשלב מוקדם). הוראה זו אינה קיימת לגבי תובענות ייצוגיות ועל כן אין להכניסה בדלת האחורית כ"טעם מיוחד" מקום בו מתקין התקנות ראה לנכון שלא לכלול הוראה שכזו לגבי הליך של תובענה ייצוגית.

"טעם מיוחד" צריך שיהיה בעל משקל מיוחד, לשם הכרה בו. למשל, כאשר מדובר בשאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת התובענה הייצוגית ייתכן וניתן לראות בכך "טעם מיוחד" [ראו למשל ת"צ (ת"א) 15112-08-18 **מאור בשן נ' חברת דואר ישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 3.8.2020)].

<u>סוף דבר</u>

20. לאור האמור הריני מאשרת את הסדר הפשרה, בהתאם ובכפוף למפורט בפסק דין זה.

21. <u>הצדדים יגישו תוך 7 ימים מהיום נוסח הודעה לפרסום לאישור בית המשפט</u>.

22. בתוך 14 יום מיום שיאשר בית המשפט את נוסח ההסדר לפרסום, יפרסמו הצדדים על חשבון המשיבות, הודעה בדבר אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים בישראל. גודל הפרסום יעלה בלפחות 33% על הקבוע בתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), תשנ"ה-1995.

23. הגמול למבקש ושכר טרחת בא כוחו, ישולמו בשתי פעימות - מחציתו בתוך 30 יום מהיום, ומחציתו השנייה תוך 14 יום מיום אישור בית המשפט לתשלום השני, אשר ינתן לאחר שהמשיבות ימסרו הודעה, בצירוף תצהיר רואה חשבון, על מיצוי מלוא ההטבות כפי שהוסכם עליהן בהסדר זה ולא יאוחר מיום 1.6.22.
הוראת סעיף 7א(א)(3) לתקנות האגרות, חלה על המקרה דנן. המשיבות תשאנה בתשלום חלקה השני של האגרה, ותשפנה את המבקש בגין התשלום עבור החלק הראשון של האגרה.

המזכירות תעביר פסק דין זה למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

<u>המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים.</u>

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

רחל ברקאי, שופטת בכירה